

OMIERZNAĆ (42) *vb pf*

Wymowa *omier-znać*.

-rz- (40), -rż- (2).

o oraz e jasne.

inf omierznąć (4). *♦ fut 3 sg* omierznie (9) [*w tym*: -rźnie (2), -rznie (7)]. *♦ 3 pl* omierzną (2). *♦ praet 1 sg m* -em omierzył (1). *♦ 2 sg m* -eś omierzył (1). *♦ 3 sg m* omierzył (3). *f* omierzyła (2) *BielKron*, *RejZwierc*, omierzněła (1) *BierEz*. *n* omierzněło (1) *MiechGlab*, omierzło (1) *LatHar*. *♦ 3 pl subst* omierzły (5). *♦ plusq 3 sg m* był omierzył (2). *n* było omierzło (1). *♦ imp 3 pl* niechże omierzną (1). *♦ con 3 sg m* by omierzył (2). *f* by omierzyła (2) *OrzRozm*, *LatHar*, by omierzněła (1) *BielŻyw*. *n* by omierzło (2). *♦ 3 pl subst* omierzłyby (1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVI w*.

Zbrzydnać komuś, stać się dla kogoś nieprzyjemnym, niemiłym, wstrętnym; *odium capit aliquem, in odium venire alicuius, invidia flagrare, invidia et odio premi, invidiam habere a. sustinere, laborare ex invidia, laborare odio apud aliquem Cn* (42) : śama tilko żona lie nieokaże czo ieft az przy poięciu aby śnadz nie omierzněła niżliby poięta była. *BielŻyw* 109; *RejRozpr* I3v; Niewiem by też nie dla tego pánie Krifki gánili náłzy/ owe vczty wymyślone/ gdzie kážda potráwá s cukrem/ bo słodkość prędko omierznie *Górndworz* F; áby nietelko nie omierzło iego towarzysztwo/ ále też áby lie áni przyiadło nigdy. *Górndworz* N7.

omierznąć komu (37): *BierEz* N; *FalZioł* IV 26a; A ták moy miły brácie wierz mi owy zamki/ Omierzłyby drugiemu y z owemi ganki. *RejWiz* 70v, 28v, 75, 87; Przetho wam da Pan mięfá byście iedli nie ieden dzień/ áni dwá/ áni pięć/ áni dziefięć/ ábo dwádzieściá/ ále cały miefiąc: aż wam poleżie przez nozdrzá wálfe/ y aż by wam iuż omierzło [*vertatur in nauseam*] *Leop Num* 11/20; *BibRadz Num* 11/20; *OrzRozm* F2; Omierzła mi też y praca którą podeymowałem pod słońcem/ iż ią zostáwiam drugiemu po sobie/ á niewiem iefzcze iáki będzie/ iefli mądry álbo głupi *BielKron* 79v; *RejAp* 19v, 187; iż my Polacy/ niemamy śwego włáfnego vbioru: ácz podobno/ mufiá być pirwej/ ále nam omierzył/ iákołmy lie nowinek chyčili *Górndworz* L6v; ábo mu omierznie ono/ co śprofnie miłował/ álbo w teiże chćiwości zostánie *Górndworz* Llv, D6, E4, Y8v; Iż mi iuż omierzły ty ofiáry wálze/ dymy wálze/ kozy wálze/ bárány wálze A profzę was iuż lie zemną więcey ták nie obchodźcie/ iuż nie chcę pátrzyć y tych vftáwionych dniow wálznych/ obnowienia miefiącow wálznych *RejPos* 32v, 14, 23, 342; *RejZwierc* 164v, 186v; niechże v mnie stánieią wśzytkie rzeczy/ ktore są bez ciebie: niech że mi omierzną. *LatHar* 270; á w czym fię przeminętych lat/ nieprzyśtoynie śerce twoie kocháło/ toć iuż znácznie omierzło. *LatHar* 675, 471, 589; gdy kto ieno przypátrzy lie temu porządkowi y téy politiiéy/ y zákuśi iéy/ że mu oná piérwśza śpráwá omierźnie/ y namniey nie będzie po niey tesknił. *SarnStat* 1306; *GosłCast* 47. *Cf omierznąć komu dla czego; komu z czego; komu czym; Frazy, Zwrot*.

omierznąć komu dla czego (1): O tákich mówić śnadź y myślić śzkodá/ Czo dla warchołu omierzła im zgodá. *RejZwierc* 228.

omierznąć komu z czego [= *z powodu czego*] (1): omierźnieć łatwie z czytánia iego wśzytká Luteránia y kácerśka náuká. *OrzRozm* P3v.

omierznać komu czym (3): *Górndworz* Aa7v; áby tá książká wielkością y miążłzością łwą ludziom nie omierzłá *LatHar* 682; Włzetecznie łtrawił czas między łwáchnámi. Z tąd omierzł Lechom tákiemi łpráwámi. *KlonKr* B2.

omierznać kogo [= komu] (1): A gdy ie iuż omierznęło tak wiele zabiác, tedy óstatek ludu w kupę zegnawłzy iakoby trzodę iaką w wiłtłę w pędzili y potopili. *MiechGlab* 33.

Frazy: »[komu] świat omierzł« (1): im więcej łług ich iełt zboláłył ná łercu/ łtrapionych ná vmyfle/ ktorym świat omierzł/ iż łmierci prágna/ thym więłsza ich łławá iełt *Górndworz* Dd2v.

»[komu] był żywot omierzł« (1): iżełmy byli názbýt obciázeni nád siłę/ ták że nam był ten żywot omierzł. *WujNT* 2.*Cor* 1/8.

Zwrot: »omierznać sobie« (1): Totus displiceo mihi, Samem łobie omierzł. *Mqcz* [460]a.

[Szereg: »omierznać a być przykry«: Chcełzli komu wino ózádzić, utoł w nim węgorzá y ták day ie pić opiłemu, od tych czas mu omierznie, a będzie mu iuż przykre, ták że go pić nie będzie *SienHerb* 501 (*Linde*).]

Synonim: obrzydnąć.

Formacje współrdzenne cf MIERZIĆ.

Cf **OBMIERZNAĆ, OMIERZŁY, OMIERZNIE**

TZ